

Arrest

nr. 78 070 van 26 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 29 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 november 2010, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 28 november 2011, verstuurd op 28 november 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Bengalese nationaliteit te bezitten en van Munshigonj afkomstig te zijn. Uw vader was de afgelopen 20 jaar een actief lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party) Chhatra Dal. Op 8 september 2010 kreeg hij problemen met een Awami League parlamentslid genaamd Yasmin Emily. Hij

werd beschuldigd van oorlogsmisdaden en collaboratie met Pakistan. Twee dagen later werd uw vader tijdens een rit naar huis zo erg geslagen dat hij verschillende maanden in het ziekenhuis moest verblijven. Uw moeder diende hierover een klacht in bij de politie, ondersteund door enkele getrouwen van de BNP. De politie weigerde deze klacht in ontvangst te nemen. Daarop ontstond zich een kleine manifestatie voor het politiekantoor tussen BNP- versus Awami-leden, waarbij u zelf werd geslagen en thuis bij BNP-leden moest worden verzorgd voor verwondingen. Een tweede poging enkele dagen later om klacht in te dienen tegen het geweld op uw vader werd opnieuw door de politie geweigerd. In de periode na dit incident werd uw vader bovendien per telefoon in het ziekenhuis bedreigd. Ook uw moeder zou telefoons hebben ontvangen waarbij haar gezin met de dood bedreigd werd door een Awami League "worker" Voutu Haldar. Terwijl u nog verbleef in het huis van uw BNP-vriend bracht uw moeder u ervan op de hoogte dat u niet naar huis kon terugkeren omdat de politie u zocht. U bleef verborgen en besloot niet naar huis terug te keren. Op 16 oktober 2010 verliet u Bangladesh per boot via Dhaka en Chittagong. Op 22 november kwam u toe in België en heeft u asiel aangevraagd. U legt volgende documenten voor: een scan van een brief van uw Bengalese advocaat, een scan van een brief van een BNP-lid, een scan van een studentenkaart, en scans van 7 foto's die posters afbeelden waarop onder meer uw portret staat."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. Uw relaas is een opeenvolging van vage beweringen die uw vrees voor vervolging niet aannemelijk kunnen maken, omwille van de volgende redenen: Vooreerst stelt u dat er twee zaken tegen u lopen. Behalve het onderwerp van de beschuldiging (respectievelijk een gevecht en illegaal wapenbezit) kan u niets vertellen dat erop wijst dat u inzicht heeft in de zaak en de stand van zaken ervan. Dit maakt het bestaan ervan ongeloofwaardig, temeer daar u een advocaat onder de arm zou hebben genomen en hierover nog steeds contact heeft met hem. U verklaart achtereenvolgens dat u niet weet wat uw advocaat heeft gedaan, dat hij niets voor u heeft kunnen doen, dat u te gehaast was om ernaar te vragen en dat uw advocaat de politie niet is gaan bevragen (gehoorverslag CGVS dd. 4/11/2011, pp. 4, 5, 6, 10, 11). Daarnaast legt u onvoldoende begin van bewijs voor over deze beweerde vervolging. U verklaart dat noch u, noch uw advocaat, noch uw familieleden, de politie of het gerecht heeft benaderd om meer te weten te komen over de het First Information Report (de klacht), het aanhoudingsbevel, het beslagleggingsbevel, eventuele getuigen, de juridische afwikkeling, of enig andere details (gehoorverslag, p. 10). Dit is het wel minste dat verwacht kan worden van iemand die vervolging vreest voor feiten die hij niet heeft gepleegd. Slechts één dag voor uw gehoor krijgt u enkele gekopieerde documenten van uw advocaat doorgemaild (gehoorverslag, p. 4). Dat uw advocaat geen officiële gerechtsdocumenten kon overmaken ter staving van uw asielrelaas wijst er op dat de feiten niet plaatsvonden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat advocaten op elk ogenblik een gecertificeerde kopie kunnen bekomen bij de bevoegde rechtbank over de rechtszaak. Er is aldus geen enkele reden waarom de advocaat zich zou beperken tot het opsturen van documenten die hijzelf heeft opgemaakt en enkel informatie geeft over de algemene situatie in Bangladesh en het feit dat uw leven daar in gevaar is. U heeft evenmin de waarde van de voorgelegde foto's kunnen verduidelijken. U stelt dat de afgebeelde posters een maand geleden door de BNP werden gedrukt en verspreid om uw zaak tegen te gaan. In eerste instantie geeft de inhoud van de posters geen nuttige informatie over uw vermeend rechtsprobleem. Zij tekenen in vage bewoordingen publiek protest aan tegen uw zaak, die u zelf niet kunt bewijzen. Bovendien is de inhoud van de posters foutief, aangezien u stelde niet politiek actief te zijn geweest. Toch benoemen deze posters u als politiek jeugdleider, hetgeen u ontkent te zijn geweest. Tenslotte is de kwaliteit en dus de echtheid van deze foto's sterk betwistbaar. Daarnaast verklaart u te vrezen voor uw leven omdat de mensen van de Awami League naar u op zoek zouden zijn. U heeft echter niet kunnen aantonen waarom u voor uw leven zou moeten vrezen en heeft evenmin een heldere verklaring waarom u meer risico zou lopen als uw broer. Uw bewering dat hij te jong is overtuigt niet, hij is immers al 18 jaar op het moment van de feiten (gehoorverslag, p. 9). Bovendien is het gezien uw totale desinteresse voor de politiek volkomen ongeloofwaardig dat de Awami League u zou willen vermoorden om te vermijden dat u in uw vaders voetsporen zou treden. U benoemt de BNP verkeerdelijk als 'Bangladesh National Party' in plaats van de 'Bangladesh Nationalist Party' (gehoorverslag, p. 3). Voorts was u geen partijlid (gehoorverslag, p. 3), u deed geen enkele moeite om te gaan stemmen (gehoorverslag, p. 12), u bent niet op de hoogte van het politieke leven en u heeft geen wezenlijk inzicht in de activiteiten van uw vader, die hier nochtans een groot engagement in zou hebben genomen. U kan geen documenten

voorleggen die de band van uw vader met de BNP aantonen. Hoewel u beweerde als fotograaf mee te gaan naar evenementen, kan u geen foto's hiervan voorleggen (gehoorverslag, p. 3). U verklaart in dit verband dat uw vader actief is voor de BNP, maar u kan geen concrete informatie geven over zijn rol als secretaris-generaal, noch hoe hij deze functie kan blijven uitoefenen sinds hij zou zijn ondergedoken (gehoorverslag CGVS, p. 3, 11). Daarnaast kan u geen details verschaffen over het feit dat en over het waarom hij van oorlogsmisdaden zou worden beschuldigd (gehoorverslag, p. 8). Er loopt geen proces tegen hem, er werden geen andere juridische stappen gezet. Evenmin heeft uw moeder doorgedreven inspanningen gevoerd om de beweerde aanval voor de politie of het gerecht te brengen. Ze ging twee keer naar de politie, maar nam later geen andere stappen, ondanks het feit dat zij nog dreig telefoons zou hebben ontvangen en de identiteit van deze agressor kende (gehoorverslag, p. 8-9). Zij diende evenmin een rechtstreekse klacht in bij de rechtbank, terwijl hiertoe in Bangladesh wel de mogelijkheid bestaat (gehoorverslag, p. 9). Het is in dit licht merkwaardig dat u bij verdere bevraging over de man die uw vader vervolgt, u niet weerlegt dat dit parlementslid in werkelijkheid een vrouw is (gehoorverslag, p. 7-8; zie bijlage 2, extract van de lijst van parlementsliden van Bangladesh, nummer 172). Over het algemeen zijn uw verklaringen inzake de activiteiten van uw vader, zijn vrees op vervolging, en zijn huidige verblijf buitengewoon vaag en weinig plausibel. Bovendien is het verband met uw eigen vrees geenszins aangetoond. U heeft geen duidelijkheid kunnen scheppen over het gevaar dat u loopt als gevolg van de vermeende activiteiten van uw vader (gehoorverslag, p. 9). Uw vader zou 5 maanden veilig in het ziekenhuis zijn verbleven, terwijl dit voor u, met uw afgeleide vrees, blijkbaar wel een probleem zou zijn geweest (vragenlijst CGVS, 18 februari 2011, p. 2). U werd geslagen tijdens een woelige rel op straat, maar kan daarbij niet aantonen dat u zelf een individuele bedreiging zou zijn geweest voor de tegenstanders van uw vader. U bevestigde expliciet geen politieke kennis noch interesses te hebben (gehoorverslag, pp. 3, 4, 6, 8, 12). Uw verklaringen hieromtrent zijn tegenstrijdig en ontwijkend. Het zou gaan om interne zaken waarop u geen zicht heeft, maar deze zaken zijn volgens uw verklaringen wel gekend door het hele dorp (gehoorverslag, p. 8). U ging mee naar het politiekantoor, maar ging er niet naar binnen, terwijl men er van kan uitgaan dat u dan meer te weten had kunnen komen (gehoorverslag, p. 8). Voor wat betreft uw reisweg kan tenslotte worden opgemerkt dat de vaagheid van uw relaas uw verklaringen verder ondermijnt. Immers, indien uw eigen oom uw reis naar Europa heeft georganiseerd, kan op zijn minst worden verwacht dat hij u informeerde over de reisweg, de bestemming, het gebruik van documenten en de identiteit waarmee u zou reizen. Over geen van deze elementen kon u precieze verklaringen afleggen (gehoorverslag, p. 6-7). De documenten die u voorlegt zijn tenslotte niet van die aard om uw ongeloofwaardige relaas te herstellen. Geen van de documenten die u aanlevert is origineel. Het gaat steeds om gescande kopieën waarvan de bewijswaarde verwaarloosbaar is. U legt geen enkel officieel identiteitsdocument voor. De studentenkaart bevat nota bene een zware spellingsfout ("Digree" i.p.v. "Degree"), hetgeen de echtheid van dit document sterk ondergraaft."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddeorde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek, in ondergeschikte orde om hem als vluchteling te erkennen en in uiterst ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker voert de volgende schendingen aan: manifeste beoordelingsfout, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, schending van de artikelen 197, 198, 199 en 203 van het *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, schending van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek en van artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek en schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoeker stelt dat het veelvoorkomend is dat een burger weinig begrijpt of afweet van zijn rechtszaak en wijst erop dat hij kon zeggen dat de rechtbank beslag wil leggen op zijn bezittingen. Hij stelt dat hij de gecertificeerde kopieën zo snel mogelijk zal overmaken en wijst erop dat hij reeds verschillende bewijzen neerlegde, zoals de verklaring van zijn advocaat. Hij stelt ook dat hij een leider was van een vereniging die gelinkt is aan de BNP.

Verder stelt verzoeker dat hij voldoende afweet over het werk van zijn vader. Hij weet dat zijn vader sinds vier jaar secretaris-generaal is, dat hij de richtlijnen van de voorzitter opvolgt en dat hij actief is op districtsniveau. Hij stelt dat het geloofwaardig is dat hij door zijn vader problemen kent. Hij is immers de oudste zoon van het gezin en hij was de fotograaf van zijn vaders politieke activiteiten. Hij wijst erop dat

zijn vader ook in het ziekenhuis met de dood werd bedreigd en dat hij zich nu verschuilt en dat ook zijn jongere broer het huis moest verlaten.

Verzoeker citeert uit een rapport van Amnesty International en wijst erop dat de situatie voor oppositieleiden in Bangladesh heel gevaarlijk is.

Op 13 februari 2012 heeft verzoeker aan de Raad scans overgemaakt van zijn geboorteakte en van zijn veroordeling.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat tegen hem twee rechtszaken lopen en dat de Awami League naar hem op zoek zou zijn.

De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat niets erop wijst dat verzoeker inzicht heeft in de rechtszaken die tegen hem lopen en in de stand van zaken ervan en dat dit het bestaan ervan ongeloofwaardig maakt. Het feit dat verzoeker kon zeggen dat de rechtbank beslag wil leggen op zijn bezittingen verandert hier niets aan. Bovendien legt verzoeker ook aan de Raad geen gecertificeerde kopieën voor van de gerechtsdocumenten. De commissaris-generaal heeft nochtans terecht gesteld dat advocaten over de rechtszaak op elk ogenblik bij de bevoegde rechtbank een gecertificeerde kopie kunnen verkrijgen. Verzoeker betwist deze informatie ook niet. De bewijzen die verzoeker heeft voorgelegd, volstaan niet om het asielrelaas geloofwaardig te maken. De verklaring van zijn advocaat is immers op zijn vraag opgesteld en heeft dus geen objectieve bewijswaarde. Ook aan de ingescande foto's van de posters, en aan de scans van de veroordeling (14 pagina's) met vertaling kan geen bewijswaarde worden verleend, aangezien scans en faxkopieën gemakkelijk kunnen worden vervalst. Ten overvloede kan nog gewezen worden op de informatie ter terechtzitting neergelegd door de verwerende partij en waaruit blijkt dat er in Bangladesh van elk document een vals exemplaar vervaardigd kan worden en de kwaliteit ervan varieert in functie van de prijs die ervoor betaald wordt. De voormalige minister van justitie Kamal Hossein zou in september 2010 zelf nog verklaard hebben dat het land bulkt van valse juridische documenten, valse gerechtszaken, valse verdicten en valse uitvoeringsbevelen en ook de International Crisis Group stelt dat corruptie zowel bij de Bengaalse politie als bij het gerecht buitensporig en systematisch is (Subject Related Briefing; *'Bangladesh, corruptie en (ver)valste documenten in Bangladesh*, 10 november 2010, update 25 januari 2011).

De commissaris-generaal heeft ook terecht geoordeeld dat verzoeker de band van zijn vader met de BNP niet aantoonst. Verzoeker heeft immers geen inzicht in de activiteiten van zijn vader en hij legt ook geen documenten voor die die activiteiten aantonen. Dat hij weet dat zijn vader sinds vier jaar secretaris-generaal is, dat hij de richtlijnen van de voorzitter opvolgt en dat hij actief is op districts niveau, getuigt niet van inzicht. Het zegt immers niets over de concrete activiteiten van zijn vader. Bovendien toont verzoeker hoe dan ook niet aan dat hij zelf problemen kent als gevolg van zijn vaders vermeende rol bij de BNP. Verzoeker toont immers niet aan dat hij de fotograaf van zijn vaders politieke activiteiten was en dat hij daarom zou worden geviséerd. Hij legt immers geen enkele foto voor en geeft ook geen aannemelijke verklaring waarom hij geen foto's voorlegt. Bovendien heeft de commissaris-generaal terecht gesteld dat het volkomen ongeloofwaardig is dat de Awami League verzoeker zou willen vermoorden om te vermijden dat hij in zijn vaders voetsporen zou treden, aangezien verzoeker totaal geen interesse heeft voor politiek.

Het feit dat de situatie voor oppositieleiden in Bangladesh heel gevaarlijk is, verandert hier niets aan. Om een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken, volstaat het immers niet louter naar een algemene toestand te verwijzen, maar moet de asielzoeker zijn concrete problemen aannemelijk maken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, §1,

tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook niet leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER